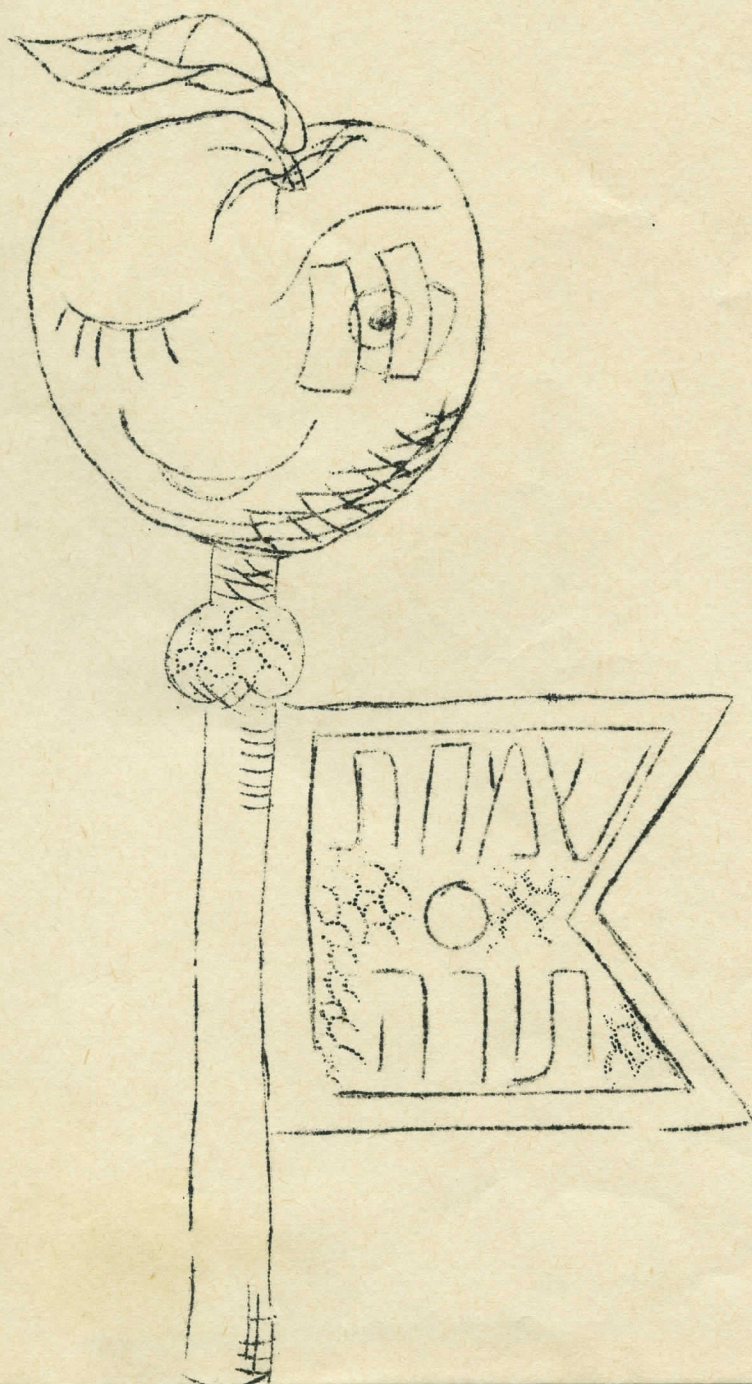
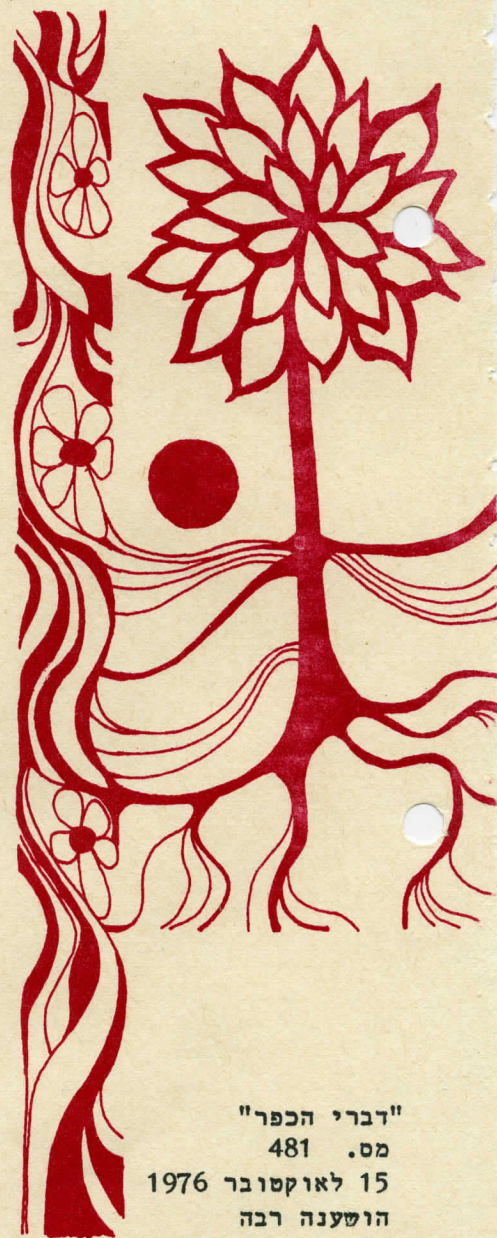

דברי הכפר

"דברי הכפר"
מס. 481
15 לאוקטובר 1976
הושענה רבה
כ"א בחשרי חשל"ז
כפר הנשיא

מה שמע?

* בליל שבת היתה מסיבה צנועה בסוכה שהוקמה ליד חדר האכל ושמענו על ענפי המשק השונים. כמו כן נפרדנו מגרעין סלעית שעזב אותנו השבוע. המאזן אינו מעודד במיוחד. מחוץ 12 חברים שנשארו עד הסוף, מנסים כעת 6-7 חברה למצא מושב מתאים ולהשאר במסגרת ההתישבות העובדת - אך בתור בודדים. הגרעין כקבוצה, התפזר לגמרי.

* שמענו הדים על כלי חדש בשטח האבוקדו בדרוז. הנה דיווחם של העובדים שם:
"מיכאלסון - קטפת חדשה בעלת יכולת צדוד של 120⁰ - מאפשרת בצורה זו להתגבר על בעיית הגדודיות מבלי לעלות עליהן. נוסף לזה יש לה הגוי הידרולי-41 גלגלים המאפשרים חנועה בטוחה ונוחה."

לפני כשבועיים גם החלה עונת קסיף האבוקדו ועד כה קטפנו כ-8 טון.

* הופיעו, לשמחתם של שומרי משקל במיוחד, המיכלים הראשונים של אשכוליות, על יד רמפה חדר האכל. התענינו אם זהו פרי מפרדסנו אך נודע שאנו עדין לא קטפנו הדריס אצלנו.

* ערב היכרות עם זוגות צעירים מחצור - בקרוב. הרשימה לארוח עדין לא מלאה וחברים מתבקשים להרשם ע"י לוח סדרן התחבורה.

* במשך חפשי סוכות ארגנה חברת הילדים שני טיולי אפניים. אחד של כחת חרמון לחורשת של ולבנים והשני של "הירדן" - לכנרת.
כמו כן בילו כמה חברי חוג הצלילה את החג בעמקי ים סוף.

* אחרי כמה הודעות על לוח מודעות בענין התנדבות לקרן בסחון ישראל, התבקשנו מפי שרה (שמארגנת פעולה זו בתור נציגת המשק למרכז האחד) להודיע כדלקמן:

"השבוע עבדו 8 חברים במפעל במחלקת רויט, רובם פעמיים - כל פעם 3 שעות, ששעות אחר הצהריים. התמורה, בסך 100 ל"י לכל 3 שעות, חמסר לצה"ל.

שרה גם רוצה להודיע שהיא עדין מוכנה לקבל תרומות או לארגן שעות עבודה במפעל עד סוף אוקטובר - עם העברת הכספים לקרן בסחון ישראל.
עד כה נאספו כ- 2,000 ל"י.

* דבר אחרון, סרט השבוע: שלשת המוסקטירים שהוקרן כדגיל על הדשא; ביום ג. בסצינה מרתקת ביותר, כשהגבור רודף אחרי אהובתו בגשם שוטף - התחילו הברקים והרעמים אצלנו והשמים התקדרו. כשהחלו לספסף הספות הראשונות של היורה, התקפל הקהל העצום וברח הבייתה. ומה באמת היה בסוף הסרט??
אומרים שלאמיצים בינינו הוקרן הסרט עד הסוף.

* וברגע האחרון באמת - אחרי שכבר הדפסנו את העלון הזה וביין היתר גם את מכתבו של אילן - הופיע הוא בכבודו ובעצמו ובמפתיע, ישר מיפן (דרך אנגליה). ברוך הבא, אילן.
נ.ב. לכל השמועות כאילו אילן נראה כבר כמו יפני - איך להן שחר, אילן נראה - כמו אילן.

הרכב / צד - הנעורים (קראת ה'תש"ח)

בשעתו החליטה האספה שועדת הנעורים (בדומה לוועדת בית הספר) תהיה מורכבת מכל עובדי גיל הנעורים (מטפלות, מורים ומדריכים) ומרכז הועדה יוצע ע"י ועדת ההצעות ויבחר באסיפה. הרכב זה קיים כבר כמה שנים כתוספת אחת: לפני שנתיים וחצי צרפה הועדה לדיוניה נציגים של חברת הילדים כמשקיפים.

הרכב כזה של עובדים הוא הגיוני ביותר: זהו הפורום המאחד אנשים שונים העוסקים יום יום בצדדים שונים של החנוך של אותם הילדים. זהו הפורום המאפשר לאנשים אלה להחליט דעות, דיון משותף ובעיקר החלטות משותפות בנושא המאחד את כולם. אנשים אלה הם גם בעלי מידע בנושא, מידע הנובע מן העסוק היומיומי עם כלל הנערים או עם חלק גדול שלהם.

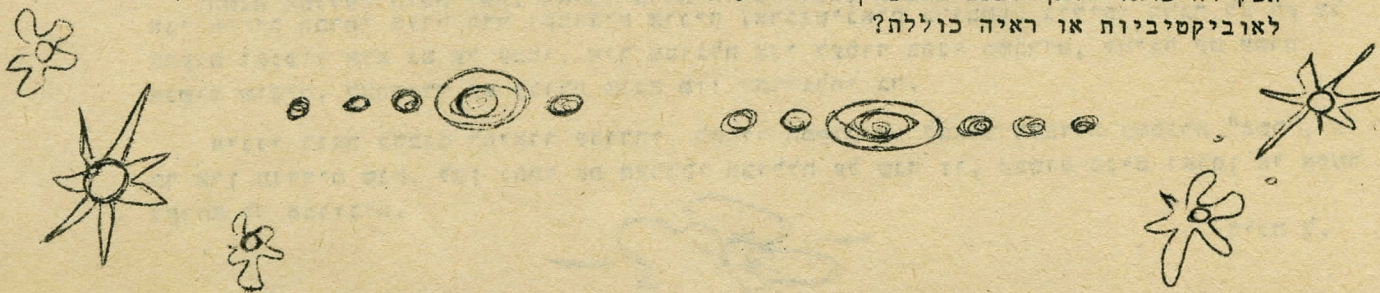
לאחרונה החלו מערערים על העקרון העומד מאחרי ההרכב הזה של ועדת הנעורים. שני גורמים מהווים את הבסיס לערעור הזה:

א. מספר החברים בוועדה גדל מאד בשנים האחרונות (בעיקר כתוצאה מריבוי המורים בבית החנוך שזו לכשעצמה תופעה חיובית). יחד עם זה יש חוסר עקביות בהשתתפות בישיבות וכך קורה שההרכב בפועל של הועדה הוא מקרי ביותר. קביעותם, בתפקיד, לצערנו, היתה מועטת מדי עד כה).

ב. יש מי שחושב שחסרים בוועדה גורמים "אובייקטיביים" כלומר מי שעסוקם אינו בחנוך, ומציע להוסיף למעדה מספר הורים.

אני בהחלט מודעת לקשיים הנגרמים מן הסעיף הראשון שצינחתי. גם אני שותפה לדעה שהרכב הועדה חייב להיות קבוע ויציב. אולם, אסור לנו להשליך את החנוך עם האמבט, כלומר אסור לנו לפגוע בעקרון של שיתוף כל העוסקים בחינוך בני הנעורים. זה נשמע קצת פרדוכסלי, ובכל זאת יש לי הצעה מעשית, והיא עיקר הצעתי לאספה: הועדה תהיה מורכבת קודם כל מכל האנשים אשר בחוקף סדור העבודה עובדים בחינוך הנעורים, ואשר מתחייבים מראש להשתתף במשך שנה בישיבות הועדה. זה אומר: מטפלות, מורים ומרכז חברת הילדים.

מה שנוגע לסעיף השני - צרופת של הורים לוועדה, אני רוצה קודם כל להעיר הערה: בין חברי הועדה כיום יש 10 הורים של בני הנעורים מן הכתות השונות, המינים השונים ואני מניחה שהם מייצגים גם מגוון די רחב של תכונות אופי שונות.... וכל עוד לא ישבו הורי בני הנעורים לבחור להם נציגות מוסכמת אחת, אי אפשר לאמר שאין הורים בוועדה. מכאן אני עוברת להערה יותר רצינית: אני די חוששת למידת ה"אובייקטיביות" של אנשים אשר למרות כוונותיהם הטובות ולמרות יושרם, הרי תחום המידע שלהם מצטמצם בנסיונם עם ילדיהם שלהם בלבד. אם ילד מסוים התנגש עם המטפלת שלו עלול ההורה להתרשם שהמטפלת אינה ממלאת את תפקידה כראוי ואף לבסס את שיקוליו בוועדה על התרשמות זאת. האם זהו בסיס מספיק רחב לאובייקטיביות או ראייה כוללת?

4

יחד עם זאת אינני פוסלת מראש הוספת חברים "מן החוץ" לוועדה (חורים או גם מי שאין לו ילדים בגיל הנעורים), אך זאת בשני תנאים:

א. לחברים אלה ינתן תפקיד פעיל; בנוסף להשתתפותם בישיבות הועדה (תפקיד כזה יכול להיות אחריות למועדון חברת הילדים, "גזברות" הועדה, או ספול בענייני כח אדם וכו'). תפקיד כזה יחייב את החבר להרחיב את תחום התעסקותו עם גילאי הנעורים מעבר לתחום משפחתו, וכך הוא יוכל להיות אובייקטיבי יותר.

ב. שלא יפגע העקרון הראשון שהצבתי, כלומר, שתוף כל עובדי החנוך בוועדה כחברים מן המניין.

לסיום, נראה לי שלא אני הוא האדם צריך היה להעלות נושא זה לאספה. אני סבורה שברגע שהחליט מי שהחליט שיש מקום לשנות את הרכב הועדה הוא צריך היה להביא את הנושא לא רק למזכירות אלא גם לאספה, מכיון שזהו שנוי של החלטה קודמת של האספה. לצערי, לא הצלחתי לשכנע את הגורמים שכך צריך להיות הנוהל הדמוקרטי החקין, ולא נותרה לי ברירה אלא להביא את הנושא לאספה כערעור על החלטה אשר היתה כבר בשלבי בצוע מבלי שתגיע לאספה.

חמד וו.

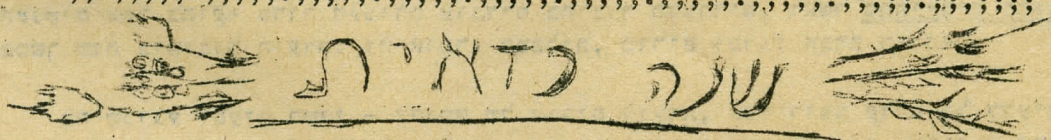
החלטות האספה

למיכל וליתר המטפלות הקודמות שנעלבו.

חבל, חבל שקראתם בהודעתי מה שלא היה שם בכלל. כוונתי לא היתה לפגע באף אחת מכן, אלא לעודד את הדור החדש של מטפלות.

בת-שבע

שנה טובה לכולם

שנה חלפה. שנה יפה וקשה. שנה שקיבלתי ממנה המון ואולי אף יותר מאשר נתתי. קשה היתה השנה, מפני שגרעין עודד שדרות הוא הרביעי במספרו ולכן דורשים ממנו יותר. אנשי שדרות כבר מזמן פסקו להחפעל ולהתרשם מכל דבר שעשינו ולקבל כל דבר כטוב ומוצלח. השנה דרשו הם לדעת במה נעסוק והאם באמת זה מה שהעירה צריכה, התחילו לבקר את מעשינו, אם לטוב או לרע, והיינו צריכים לעבוד קשה ולהוכיח לעירה שלא באנו ל"בזבז שנה" או "לעשות חיים לפני הצבא".

השנה החולפת היתה יפה. ראינו צורת חיים שונה, תרבות שונה ומאכלים שונים וטעמים. אני אישית הכרתי אזור חדש וקבוצים שונים (ארגנטינאים ברובם). גיליתי הרבה לא רק על המקום ואנשיו אלא גם על עצמי. איך מסוגלת אני לעמוד בפני משברים, לחיות עם עשרה אנשים שונים, להתמודד עם עבודה שונה מזו ההורגלית בה.

אינני רוצה להכנס לתיאור עבודתי, לתיאור המקום או לתיאור העבודה במסגרת "גשר", כי כך אין מודדים שנה, לכן נתתי את הערכתי הכוללת על שנה זו, שבשום פנים ואופן אי אפשר לקרוא לה מבוזבזת.

דינה ל.

בין ענין לבין ענין

"אני שונא (ת) פוליטיקה!"

כשהושמע משפט בוטה זה באחת האספות האחרונות שלנו, הרהרתי בלבי האם שנאה זו היא מן הסוגים "אני שונא רופאי שניים!" או "אני שונא בוך!" או "אני שונא חרד!" או "אני שונא את הריח הנודף מחתולים מטונפים!"? יש דברים שאנחנו שונאים אבל צריכים, ויש דברים שאנחנו אוהבים אבל תוצאות הלואי שלהם מגעילות - מה לעשות אלה הם החיים. מה בין שנאה לפוליטיקה? האם על פי ההגדרה, הפוליטיקה היא כל כך מתועבת עד שאין לאיש ההגון וטהור הלב אלא לשנא אותה ולדחות אותה בשאט נפש?

המלון האוקספורדי המקוצר מגדיר כך: - פוליטיקה - מדע ואמנות השלטון. פוליטיקאי - מי שבעל מיומנות בפוליטיקה, מדינאי; מי שמעונין או עוסק בפוליטיקה, במיוחד כמקצוע; מי שהופך את הפוליטיקה למקצוע.

מלון אבן שושן נותן לנו ארבע הגדרות שאביאם בקצור -

1. מדיניות, פעילות של שלטונות מדינה בשטח הארגון והקשרים עם מדינות אחרות....
2. יחסי מדינות, פרשת קשרים, התחרות וכדומה שבין עמים וארצות....
3. שיטת נהול של גוף צבורי וכיוון פעולתו....
4. בהשאלה: ערמה ותחבולות, התנהגות שיש עמה תכסיסים מיוחדים ועקבה....

ובכן, מסתבר שרק בהשאלה ולא במקור משייכים לפוליטיקה היבט שלילי. וכאן תופש אותי השטן המקטרג, שלמען שבור אזני מתחפש כחבר משק, ואומר: "אל תעשה את עצמך תמים. נהיה פרגמטיים, אחת יודע כמוני שאין הבדל בין הלכוד לבין המערך". אני חייב להודות שהשטן המקטרג לא תמיד בוחר בחכמה בתחפושתו - הרי יש חברים שדבריהם הם דברי נועם ויש כאלה שהערותיהם כמכת ברד. מה שבטוח הוא, שלא הולך לו לשטן המקטרג אצלי....

ועכשיו הדילמות מופיעות: מפלגת העבודה עומדת לבחר את מוסדותיה - הרק בשביל זה היא צריכה חברי מפלגה פשוטים? מכריזים: מדינת ישראל נכנסה לשנת הבחירות שלה - האם יש באמת אלטרנטיבה שציוני-סוציאליסטי (וכמוהו תמים) יכול לבחר בה אפילו אם הקים איננו לרוחו? קצר רוחי עם אלה האומרים "שמע, אילולא השמיצו זה את זה; לו הדברים היו מתנהלים בשקט...." כי אז היו באים ואומרים, "שמע, זה לא בסדר - לא מספרים לעם ולא כלום - א"פ הדמוקרטיה שהכל מתנהל מאחרי דלתות סגורות? אחת רוצה לספר לי שרבין ופרס ואבן ואלון הם ידידים מאז שגמרו גן חובה? איפה העתונות - למה לא מדליפים?"

למעשה, פני העם הם כפני הפוליטיקאים שהוא בוחר בהם - בכל מקום; וילסון קטל ובקר את פוט; רוזוולט חשב את טרומן לסוחר תמים; ב.ג. עשה את חשבונותיו עם שרת, לבון, אשכול, טבנקין ובודאי פועלי היקב בראשון לציון; בין זבולון המר, בורג, רפאל וורהפטיג אין תמימות דעים (תגרות ידיים היו בכנס!); דברי בגין אינם נשמעים לשרון או ויצמן ואפילו שולמית אלוני אינה מסתדרת עם מרשה פרידמן. מה לעשות? נשנה את שיטת הבחירות ומשיח בן דוד ייבחר בנציג הגליל העליון? בודאי יגלו שהוא עבד בנמל אשדוד. נזקק לספול בקופת חולים, קבל תכתיב מן הקב"ה....

אולי הדברים שהפרט יכול לעשות הם לבלבל את מוחו של המיצב אותו בפורום המפלגתי שלו ובתמורה להקשיב לדיווחו, לכתב מכתבים למוסדות התנועה כדי להביע את רוגזו, תמיכתו, סלידתו או אושרו על הדברים שהם הנבחרים עושים בשמו. אבל אם אתה עייף ולא מוכן לעשות את הפוליטיקה למקצועך, או הינך חושש שמיומנתך היא דוקא המוסיקה ולא בפוליטיקה, ובכל זאת אתה מאמין בדמוקרטיה, הסק את המסקנות.

מה כואב לאחרים?

בדפדפנו בעלונים שונים שמגיעים למערכת, מצאנו כמה כתבות שאולי גם לנו אומרים משהו. הנה אחת מתוך עלון מחנים:

אנו כולנו תמימי - דעים עם העובדה - שהעבודה היא אוזת מיסודות חיינו. לא יפלא עם כך, שיש לה מקום נכבד ועיקרי בחינוך.

ואמנם במשך כל השנים הראשונות לחנוך הילד - אנו משתדלים לעשותו עצמאי, וחלק גדול מן המאמץ מוקדש - לעבודה כבטוי לעצמאותו - ודאגתו לצרכיו.

והנה מגיע הסמן שהבן יוצא ל"שטח" לפגישה עם ענפי המשק, ועם החברים העובדים. את דרך החתחתים, שעוברים המחנכים עד אשר מוצאים מקומות עבודה לילדים אינני רוצה לתאר. אך הנושא שעליו אני מעונינת להצביע הוא ההתייחסות לעבודות העונתיות.

לא אחדש אם אומר, שהיחס של הסביבה הבוגרת אל עבודות אלו אינו מן המעודדים ביותר. אך ההכרה בהכרח שבן מדריך אותנו להסברה עמוקה של חשיבותן, ואנחנו משתדלים בכל יכלתנו להביא את הדברים כך אל חברת הילדים.

לכן, כואב שלאחר שאנו מגיעים לשכנוע שלהם, והם מוכנים לעבוד מתוך הכרת חשיבות עבודתם - אין הם זוכים ליחס דומה מצד הענפים ועובדיהם.

כואב לי כאשר אני שומעת את קריאת השמחה של הילדים "יופי היום לא עובדים" - כי אין מי שיצא אתם לקטיף בשטח, ותמונה זו חזרה פעמיים בשבוע האחרון. ביום ראשון וביום שלישי, לא עבדו ילדי "גפן" במטע, ואין זו דוגמה יחידה, לאחר שסוכם אתם שהם יעבדו שם, מכיון שלא היה מי שיקטוף עמם ופשוט בוטלה העבודה.

יש לי הרגשה שהמשק אינו נערך לעבודות הילדים ברצינות הראויה. בתכנית - אין עבודת הילדים משובצת, ומערכת היחסים בין הענפים ובי"ס בנויה על כבוי שרפות.

סדור עבודה מקרי על מדרכות לעת ערב, איננו אפשרי כדרך חינוכית. ואם אנו רוצים לזכות ביחס רציני מצד ילדינו ובהשתתפות של נשיאה בעול, אנו חייבים להעריך לכך ברצינות הראויה ובכבוד ההדדי הראוי.

הדסי.

מן העתונות

נער בן 16, ממעוז חיים, שנהג ללא רשיון בטרקטור, התהפך וגרם למותה של נערה בת 15 - הואשם אחמול בבית משפט השלום לנוער בעפולה בגרימת מוות ובנהיגת רכב מנועי ללא רשיון. בכתב האשום, שהוגש לבית המשפט נגר הנער נטען, כי הוא נהג ללא רשיון בטרקטור בכביש פנימי של המשק.

באותה עת עמדה על הכנף הימנית של הטרקטור נערה. תוך כדי נסיעה התהפך הטרקטור והנערה נהרגה.

בכתב האשום נטען עוד, כי הנער שנהג בטרקטור עשה זאת בחוסר מיומנות מספקת ובלי שהיתה לו שליטה מלאה על רכבו. הוא גם לא נקט באמצעי זהירות סבירים, על מנח למנוע את התאונה.

גם בעלון הגושרים יש כאבים. מאמר זה הופיע שם בימים אלה.

בתוך עיסוקי בהוצאת העלון נתקל אני, מדי פעם, בבעיה שאין לי פתרון לה. חברים (וכמובן גם חברות) שאינם מרוצים מנוהלים מסויימים, מסידרי-חיים אלה או אחרים, מהתיחסות החברה או חברים אליהם או לענין הקרוב להם - פונים למערכת העלון ומבקשים להשיח מעל דפיו את אשר מעיק עליהם.

אכן, זה אחד מתפקידי העלון שלנו - לא רק מידה ולא רק ברכות ואיחולים, אלא גם - ואולי בעיקר - להעלות בעיות, לחפש להן פתרונות, בקיצור - להעלות ארוכה למכאובי החברה שלנו.

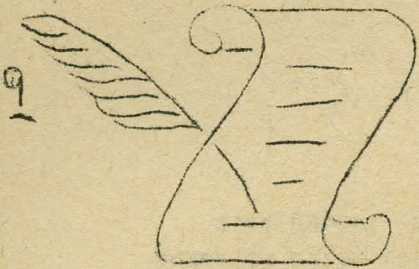
ואולם, לא פעם מתקבלת תמונה מעוותת - טענה כלפי אחד או אחדים ממפירי סידרי החיים נהפכת להאשמה כללית כלפי החברה כולה. טענות כמו: "הופכים את חדר האוכל לשוק", או "מתיחסים לאדם כמו למספר" או "צועקים עלי כאילו הייתי משרת שלהם" - טענות כאלו הן כוללניות ומכתימות את כל החברה, ללא הצדקה. אך מאידך, מה יעשה חבר (או חברה) העושה עבודתו וממלא תפקידו באמונה ומסירות, וגם-רוח או חסר-נימוסין פוגע בו פעם או פעמיים? לפעמים זה אותו אדם הפוגע גם בזה וגם באחר, לפעמים זה יותר מאחד - והמרירות מצטברת? מה יעשה? יקרא לבירורים? יהפך "קליינט" אצל ועדת החברה? אז בא הנפגע למערכת העלון ורוצה לשפוך את מר-לבו. הוא מחפש איזה וינטיל להוציא את הזעם שלו - מה יעשה אם לא לכתוב איזו רשימה חריפה לעלון? וכיצד? האם העלון הוא עמוד הוקעה?

יש נפגעים מיחס לא חברי; יש שאיכפת להם שרכוש מתבזבז והם יודעים מי אשם, אך אינם רוצים להסתכן בציון שם; יש אנשים הרוצים לתקן סידרי חברה ותרבות - האם ניטל מחבר כזה האפשרות לחנות את קובלנותו לפני הציבור? ואני חוזר לשאלתי הראשונה - מצד אחד יש להוקיע הופעות שליליות, מאידך אין להציג את החברה כולה כאחראית למעשים של חריגים.

נראה לי שאין לדבר פתרון אחר, זולת יצירת אוירה חברתית כזאת בחברתנו שחבר הנוהג שלא כשורה ירגיש לא נוח, יתבייש במעשהו. משטרה הריאין לנו ובירורים תכופים מאבדים את השפעתם. חברים שנוהגים לא כשורה "מצפצפים", ונראים בעיני עצמם בגיבורים. אם-כן - החברה צריכה לחת להם להבין ש"צפצוף" אינו גבורה, אלא מעשה לא הוגן, שאין משלימים איתו והוא ראוי לגנאי.

לצערנו מכת מדינה היא - מעלימי מס, נוחני שוחד, מפקיעי מסירים - אינם מתבישים במעשיהם ואין החברה מגנה אותם שצורה שהם ירגישו בגנותם. אצלנו אין, ברוך השם, עבריינים מסוג זה, אך יש הפוגעים בסידרי החברה וביחסי חברות בצורה אחרת - זה נותן לחברו לשמור במקומו, זה נהנה שמישהו שומר על ילדיו בלילה והוא פטור מזה כלפי ילדי חברו, יש מי שמתיחס בחוסר כבוד למי שממלא תפקיד או עובד בשרות הציבור - ואין בחברה תגובה כזאת שהעושה כן מרגיש שלא בנוח. לנו אין אמצעים משטריים ולא אמצעי ספיה, אבל יש לנו נשק חזק ויעיל מאוד: דעת הקהל, יחס החברה. אם את אלה נפעיל בצורה הנכונה תיווצר אוירה כזאת שאיש לא יוכל בקלות לסטות מנורמות חברתיות הוגנות, ויעשה את חשבונו פעמיים מה כזאי לו: לפרוץ את הפירצה הקטנה שלו או לזכות במבט וביחס שיעמידו אותו במקומו.

או-אז נתפנה לבעיות האמיתיות והערכיות של חיינו ולא נצטרך לעסוק בקטנות.

מתן בית הצ'אר

לכל האנושות שלום.

אם יש משהו שמרשים אותי ביפן זה בעצם הכל. אבל אם יש משהו שמרשים אותי במיוחד, זו הפשטות שלהם, האדיבות, המנהגים, הארכיטקטורה, הגסטרונומיה, הנוף, כמות המים, המודרניזציה, המסורתייות, הרכבות, האוטובוסים, אכסניות הנוער, הסרמפים, היופי האנושי (הנקבי) השרות.... שכחתי משהו?

בקצור ארץ מרומה. ארץ שמעוררת אותך למחשבות, כמו למשל מדוע אוכלים ביפן במקלות. אף יפני אינו יודע את התשובה בברור אולם היא כל כך בולטת. דבר ראשון, למנוע ממך לאכול כמו חזיר. פשוט אינך יכול להרים כמויות אדירות במקלות ולכן אתה אוכל בנימוס. דבר שני, - פשטות - אנחנו צריכים מזלג בשביל זה וסכין בשביל זה ואח"כ עוד צריך לשטוף את הכל. וזה גם לא זול - (נירוסטה וכו'). מה יותר פשוט ויותר נוח (!) ממקלות, ולשטוף אותם - פשוט בדיחה. ודבר אחרון - אנושיות. סכין ומזלג הם למעשה כלי משחית. חשבתי פעם איך נראה מזלג, כמו קלסון. פשוט כלי רצח. מזלג - כלי מסוכן ומפחיד. פשוט ברבריות. ועל סכין אין צורך להרחיב את הדבור. מקלות - דבר הרבה יותר חיובי.

מישהו חשב פעם לישם מה צריך מיטה כמאפשר לפרוש מזרן נוח על הרצפה? מה כל הרעיון המחוקבן הזה של 4 רגלים למיטה, רגש גדלות? חייבים להרגיש על הגובה גם כשישנים. תארו לעצמכם כמה כסף, כאב ראש ובעיות מין היינו פותרים לו היינו מחסלים את הנקודה המפחידה המטופשת הזאת אחת ולתמיד.

ביפן אין דבר כמו ידידות וצירים. רק דלתות הזזה שמאלה וימינה, חלונות כנ"ל. כל כך הרבה יותר פשוט. אין בעיות חריקיות ואין בעיות התאמה, בכלל אין בעיות. יש רק בעיה של האדם המערבי "המודרני" שלמעשה רק מסבך לעצמו את החיים בסנוביות הארורה שלו, אבל נשאלת השאלה, מדוע גם בקיבוץ זה כך. אנחנו לא חייבים לעשות רושם על אף אחד, אנחנו משוחררים מהצגות, אז מדוע בכל זאת?

אני מתגורר אצל משפחה ביוקוהמה, האטה במקצועה רואת חשבון. הבעל פקיד גבוה בחברת מסחר של יצוא ויבוא. שניהם משתכרים היטב. הרבה מעל הממוצע. הבית - חדר שינה, חדר אורחים וחצי, ומטבח ושרותים - שני מטר מהם בית מרחץ יפני צבורי. שאלתי את הבעל מדוע לא רכשו בית יותר גדול. הסתכל עלי כמו על אחד שנפל מהירח, בכלל לא הבין אותי, אבל התשובה ברורה. יש לו כל מה צריך בבית. חדר שינה בשבילו חצי חדר לילדים כשהיו וחדר אורחים שהוא גם חדר אוכל, מה צריך יותר, לישם מה לבזבז כסף על שוויות. אבל אצלנו רק 3 חדרי מספקים אותנו "וכוונתי אויר" (הסיסמא התורנית) צריך לבוא לכאן, לארץ שמבחינת התוצרת הגלמית לגולגולת היא השלישית בעולם אחרי ארה"ב וברה"מ ולראות מהי הדרישה החמרית היומיומית של אדם במקום זה על מנת לראות כמה שאנחנו התדרדרנו מקרונות כמו הסתפקות במועט ובריחה מחמרנות לטבע.

אבל זה לא הטפת מוסר, פשוט מחשבות שעולות כשמטילים בעולם ורואים משהו שאפשר ללמוד ממנו. וזהו הדבר החשוב ביותר בטיול, לנסות ללמוד את הלקח שרואות עיניך. אין צורך לחקות, גם בלתי אפשרי. לא צריך להיהפך ליפני אבל אפשר ללמוד מהם. סוף כל סוף גם הם לא המציאו את האורז. גם הם למדו הכל מסין. אפשר עוד לומר שביפן יש לישראל קרדיט רציני. האנשים פה מעריכים את הארץ שלנו מאד. (אם הם יודעים איפה היא בכלל) מה שמענין הוא שלפעמים אנשים לא שמעו על ישראל אבל שמעו על קבוץ, ועוד דבר שהוא גם האחרון. לא ראיתי כיפן לא עוני ולא קבצנים. אני מאמין שהם קימים אבל לא ראיתי כל כך בגלל שהממשלה עוזרת להם או משהו אלא בזה פשוט שזהו עם חריף והם מקימים את הפסוק - עובד אדמתו ישבע לחם. כל כך שונים מהדור הצעיר באנגליה, להם תן רק בירה ופיש אנד צ'יפס - ויותר מזה הם לא מסוגלים לעכל. שלום ולהתראות אילן.

הצגות להג' 3

בזמן האחרון יש ביקורת רבה על בצוע התפקיד של מרכז הקניות. אספקה לא הגיעה במועד, לפעמים מספר שבועות באיחור. במידה מסוימת הדבר נכון, אך יש לבדק את המתרחש לאור העובדות.

היתה תקופה שבריאותי היתה לקויה, שבוע ימים שמרתי וחברים גם מחבקשים לקחת בחשבון שזו היתה עונה של חגים. גורם אחר, השנויים בארגון ובמקום של המעביר המרכזי. מחלקות הכימיקלים, דשנים, חומרי גלם, ועצים כולם במפרץ, ובלי רכב אינני יכול להגיע אליהם.

היות ויש לי רכב רק פעם אחת בשבוע - וגם זה לא מובטח, קשה להעביר את הדברים האלה בצורה מהירה. את הבעיות האלו ניתן לפתור על ידי חוספת זמן ורכב. נדמה לי שכיום אנחנו המסק היחיד בגליל העליון שמגביל את מרכז הקניות ליומיים בלבד בעיר וללא רכב צמוד.

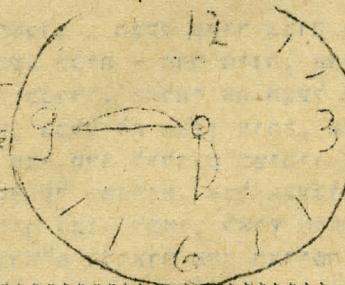
חברים מחבקשים לזכור שאני לא מסרב לאף דבר, אך עקב חוסר האמצעים האלה, בצועם של דברים מתעכב לפעמים. נדמה לי שבכדי לבצע את הכל על הצד הטוב ביותר, צריך 3 ימים בחיפה, ומהם יומיים עם רכב.

לגבי תיקוני שעונים. אנחנו קשורים לשען בקרית שמונה - שמבחינת סיב עבודתו, עולה בהרבה על זה שהיה לנו בחיפה. אני צריך לשלוח לו חבילות של שעונים והוא שולח לי בחזרה גם בחבילות. תדירות המשלוחים פעם בשבועיים. שעונים בעייתיים מתעכבים הרבה יותר. שעון שאין לו סוכן בארץ, יכול אפילו לחכות חודשיים, היות וצריך להביא חלקים מחו"ל. בכל אופן אחוז המוחזרים לא עולה על 10% וזה סביר מאד. בסיכום, חשבון פשוט מראה שמי שמוסר לי לעון ימים ספורים אחרי משלוח שעונים, יחכה חודש לפחות עד ששעונו חוזר מהתיקון. אולי חברים יהיו מוכנים להסתפק בתיקון פחות מוצלח ולקבל את השעון יותר מהר. לי, בכל אופן, זה לא נראה.

שעות הקבלה של מרכז הקניות כפי שהיו קדם:

ימי א - ה 20.00 - 20.30 בבית שלי
מוצאי שבת 20.30 - 21.00 במועדון.

דב

ב- 24.10 תבוא אלינו קבוצה בת 40 מנהיגי היהדות מבוססון, ארה"ב, (המגבית היהודית המאוחדת).

הם ישהו אצלנו מהשעה 4.00 אחה"צ, יקבלו הסבר במשותף במועדון, ואז יחולקו למשפחות לביקור בחדרים ולארוחת ערב בחדר האכל בלוויית המשפחות המארחות.

חברים המעוניינים לארח בביתם זוג מהנ"ל, מחבקשים להרשם ברשימה התלויה ליד משרד הסדרן. לפרטים נוספים, נא לפנות אלי.

תודה

שרה

ש נ ו י י מ ב ש י ט ת ה ה צ ב ע ה ב א ס י פ ה

הצעה ראשונה: אם ישנה הצעה, ומישהו מציע תקון להצעה - אז קודם מעלים להצבעה את התקון - ואז מביאים ההצעה המקורית להצבעה - אם שתוקנה - אם שלא.

דוגמא: ההצעה: לרכוש עוד 25 מקלטי טלביזיה מיד.
הצעה - תקון: לרכוש עוד 25 מקלטי טלביזיה מיד על חשבון השקעות של ועדת החברה.

אז קודם מצביעים על התקון - ואם הוא נתקבל - אז מצביעים שוב על ההצעה כולה עם התקון.
זה ברור, פשוט, וכדרך המקובלת בכל העולם הנאור.

הצעה שנייה: כאשר ישנן יותר ששתי הצעות, אז מביאים את כולן להצבעה, ואז מצביעים בסבוב שני בין ההצעות אשר קבלו את הקולות הרבים ביותר.

דוגמא 1: ההצעה לרכוש עוד 25 מקלטי טלביזיה.
+ 2 הצעה: לרכוש עוד 25 מקלטי טלביזיה ע"ח השקעות ועדת חברה
+ 3 הוצעה: לרכוש עוד 25 מקלטי טלביזיה ע"ח נסיעות לחו"ל.

הבה נניח ש:
40 חברים נגד רכישה מידית
30 בעד רכישה ע"ח ועדת חברה
15 בעד רכישה ע"ח נסיעות לחו"ל
15 בעד רכישה בכל מקרה.

לפי השיטה הנהוגה היום, יושב ראש יעמיד קודם הצעה כך:
הבה נראה קודם האם בכלל רוצים טלביזיות בשלב זה - רק במידה ורוצים, אז נצביע איך לרכוש אותן -

ואז בהצבעה ראשונה.... 40 מתנגדים מצביעים נגד
15 בעד "בכל מקרה" מצביעים בעד
אבל 30 בעד "אבל רק ע"ח ועדת חברה" לא יודעים איך להצביע -
מכיון שאם מצביעים "בעד" עכשיו - ולאחר מכן ישנו רוב לרכוש אותם ללא תקציב מוגדר?
וגם 15 בעד רכישה ע"ח נסיעות לחו"ל - לא בסוחים איך להצביע. להסתכן או לא?

כל זה נפתר ע"י השיטה החדשה כך:

סבוב ראשון: 40 נגד
15 בעד
30 בעד אבל ע"ח ועדת חברה
15 בעד אבל ע"ח נסיעות לחו"ל

סבוב שני: בין אלה שנגד לבין רכישה ע"ח ועדת החברה.
כך שאף אחד לא חייב לנחש מה יהיה הסוב הבא, ובכל שלב של ההצבעה, הוא תמיד מצביע עבור מה שנראית האלטרנטיבה הטובה ביותר.

בסכום: כל מה שנשאר לך לעשות, זה לבוא לאסיפה הבאה ולהצביע בעד השנוי הזה בסבוב הראשון!!

קולין

דו"ח משיבת ועדת המשק - 8.10.76

נוכחים: קולין, איבן, איזק, ראובן ג', יענקל,
ברוך, איזי, נטע, זמי

1. כביש לבית קברות
ועדת המשק מטילה על איזק, ביחד עם אלק, לתכנן את תוי הכביש ולבצע את העבודה הזו לפני בוא החורף.
הוחלט להקציב סכום של 10,000 ל" למטרה זו.
2. מצב הבניה בפרויקט הרכס (בהשתתפות מיכאל דוארי)
ועדת המשק שמעה דו"ח אל ההכנות לקראת הבניה. התחלנו להכין את התשתית, כולל הפירת המקלטים בשטח, והבניה תתחיל בזמן הקרוב ביותר. יש אפשרות לקבל ממון לבתים בתנאים טובים יותר ממה שחשבנו לפני כן (במסגרת תכנית ה-2000). תכנית זו מיועדת לעודד את המשקיס בגליל לבנות לקראת קליטה נוספת, ועל סמך זה אפשר לקבל 85% מעלות הבניה כהלוואת פיתוח. הוקצבו לנו 20 יחידות, בו בזמן שועדת המשק החליטה לאשר 16 יחידות בלבד + 4 יחידות שנקבל ממשרד הקליטה.
הוחלט להקים תת-ועדה לברר את ההצעות של מיכאל, תת-הועדה לכלול את מיכאל ד', קולין, יענקל, זמי ואיזי.
3. השקעות במרכז הצבורי (בהשתתפות מינה)
בשם הועדה המטפלת במרכז הצבורי, מינה מטרה מידע על המצב הנוכחי של הבנין והשרותים שהוא מספק. לאור העובדה שאנו חייבים לבצע שינויים רבים אודות הגידול הנמרץ של אוכלוסית הקבוץ -
הוחלט: להענות לבקשת ועדת תכנון של המרכז הצבורי, לפנות לאדריכל גילעד ולעבד תכנית-אב לבנין, שתנחה אותנו בכל השינויים הדרושים בשנים הבאות.
4. דו"ח ממפעל "הבונים"
אוסי חזר מסיור באירופה וארה"ב, בו הוא למד תנאי השוק בארצות אלו בכדי לרכז קבלת ההזמנות. הוא קבל הבטחות להזמנות בשווי \$ 300,000 בערך לשלושה החודשים הבאים, אך מתברר שהקשיים בשוק המוצרים שלנו ישמכו לחקופה די ארוכה.

אירופה

אויסי לא שהה זמן רב באירופה אך בעקר סיכם את הפרטים לקראת ביקורו של מופתי, שיצא לשם למסע מכירות של 4-5 שבועות. חושבים שנוכל למכור באירופה בשווי של \$ 200,000-300,000 לשנה הבאה.

ארה"ב

ישנם ששה אזורים גדולים של תעשייה פטרו-כימית, אך יש לנו מפיצים רציניים בשני אזורים בלבד. עלינו למצוא מפיץ ראשי בכל אחד מהאזורים, אמנם לא בטוח שבחוף המערבי נוכל להתחרות בהצלחה עם היפאנים, בגלל ההספקה המהירה שלהם.

בהחלט אפשרי להגיע למחזור של \$1,000,000 בארה"ב, אבל רק על ידי מאמצים מוגברים בשווק וע"י שיפור זמני האספקה שלנו. במפעל המסקנה ברורה שעלינו להחזיק מלאי של פיטינגים גמורים ב-\$300,000 לפחות, שיאפשרי הגדלת המכירות.

קנדה

כאן המקום המעודד ביותר, היות ויש לנו מפיץ רציני בעל מחסנים בכל רחבי קנדה. עקב האספקה הטובה שלנו בזמן האחרון, הוא החליט שנהיה הספק העקרי שלו, ונוכל להגיע למחזור של \$200,000 בשנה.

כללי

בנוסף לשיפור זמני אספקה, עלינו להרחיב את מספר המוצרים, בכדי שלקוחותינו יוכלו לסמוך עלינו בתור ספק עקרי, מה שנמנע מהם היום בגלל הפרטים שאין אנו מייצרים.

סוכם במפעל לגשת להרחבת הייצור בזמן הקרוב ביותר. זי ידרוש השקעה גם בצידוד חדש וגם בימי עבודה, אך צריך לתת פירות כבר בשנת 1977.

פתוח מחלקת התמרון

אלן איסטון תרגם את תכנית הפיתוח הכללית לתכנית מבצעית לפי לוח זמנים (שיטת פ.ר.ט.), ואפשר להכניס את הצידוד של ספעל ומערכות החול החדשות בתוך 6 חדשים. מבצע זה ידרוש עזרה מהמסגריה של המשק, ויש הסכמה עקרונית מטעם המשק להרתם למבצע הזה.

הודעה

הודעה

חברים מתבקשים לא לקחת כנזין בתחנה "דלק", אלא במקרה והתחנה של קלמן סגורה.